D·N
17/2 1950

Påven och friheten

Den katolska kyrkan framstår i dagens läge för många liberaler som en värdefull tillgång i striden mot kommunismen, samtidens enda farliga diktaturrörelse. Inom de katolska partier som i en stor del av Väst- och Sydeuropa intar en central ställning finns utan tvivel många övertygade demokrater, till och med radikala demokrater; överallt kännetecknas dessa partier av spänning mellan konservativa och framstegsvänliga fraktioner. Med tanke på dessa förhållanden är det förklarligt att den religiöst betingade propagandan som vill framställa katolicismen som stödjare av demokrati och frihet har en viss resonans i debatten. Det saknas inte försök att skildra påvekyrkan som en principiellt liberal maktfaktor, som en motståndare till all diktatur, allt åsiktstvång.

En välbehövlig erinran om falskheten i dessa försök har nyligen givits i ett amerikanskt arbete (Avro Manhattan, The Vatican in World Politics), som trots en del sakfel i detaljer i stort sett ger en klar och ingående redogörelse för den påvliga politiken under senare tid. Det påpekas först att kyrkan på en rad områden systematiskt fullföljer reaktionära och frihetsfientliga strävanden. Index som upptar för katoliker förbjudna böcker uttrycker ständigt; här återfinns ett flertal stora namn i senare tids litteratur, från Frankrike exempelvis Stendhal, Victor Hugo, Flaubert, Anatole France, Taine, Renan och Bergson. Denna kampanj mot skrifter som anses farliga för de troende beledsagas av auktoritativa uttalanden, vilka med små förändringar kunde ha passat Hitler och Mussolini: "Sanningen är en och absolut" och "den katolska kyrkan och endast den innehar all religiös genomskinlighet förenlig med sanning"; "den onda pressen" måste behandlas efter det mönster som Paulus gav då han brände farliga böcker; den som ivrar för en ökönrollerad bibelläsning är smittad av "den moraliska pestsjuka som kallas liberalism". Kyrkan motarbetar överallt rätten till skilsmässa och har i en rad länder lyckats hindra enligt vår syn självfallet riktiga ändringar i äktenskapslagstiftningen. I den mån kyrkan får inflytande på undervisningen gränsoffices censur av historiska och naturvetenskapliga fakta.

Sedan kyrkans anspråk att behärska staten mäst uppgens — eller riktigare undanskjutas — har anpassningen uppköts till princip. Kyrkan verkar inte för en bestämd statsordning, utan söker genom anpassning skaffa sig största möjliga fördelar och rörelsefrihet. Under långa tider har kyrkan levt i särskilt gott förhållande till de nationella diktaturer som av fromhet eller list givit religionen en plats i sin propaganda. Konkordatet med påven 1929 var en av Mussolinis stora framgångar. Inför erövringståget mot Abessinien syntes påven till en början tveksam, men inom kort fann han att de italienska framgångarna var ett bevis på Guds godkännande av företaget; kardinalerna och biskoparna tävlade om att beteckna kriget såsom "rättvist och heligt", "en seger för sanningen och rättvisan", "ett korståg". De slitningar som uppstod, särskilt mellan de fascistiska och de katolska ungdomsrörelserna, hindrade inte kyrkan att gång efter annan, även efter det andra världskrigets utbrott, framträda som regimens garant och lovprisare — de kritiska antydningar som gjordes i vissa fall, t. ex. i encyklikan "Quadragesimo anno", var alltför milda och vaga för att markera ett avståndstagande. Identifikationen med fascismen under kriget doldes icke av de allmänna fredsparoller som påven understundom utgav, ett alltför genomskinligt försök att åstadkomma ett slags alibi.

I stort sett var också relationerna till det nazistiska Tyskland under de första åren goda, även om de åsiktsreligiösa och i synnerhet antikatolska stämningarna inom den nazistiska ledargruppen ledde till svårigheter. Kyrkan vann stora fördelar genom 1933 års konkordat; det katolska prästerskapet propagerade öppet för Hitler vid folkomröstningen 1935; inga protester gjordes mot de tidigare judeförföljelserna eller mot förtryckret och våldsdåden; vid 1936 års tyska folkomröstning stödde de katolska dignitärerna Hitler. Nazisternas tendens att utsträcka förföljelserna även till troende katoliker ledde till protester från påvens sida (encyklikan „Mit brennender Sorge" 1937), och påven sökte utan tvivel förekomma angreppet mot det katolska Polen, men i huvudsak framträdde kyrkan som regimens försvarare även sedan alla illusioner om nazismens karaktär måste ha grusats. Det motsatta intrycket som uppstod hos många berodde väsentligen helt enkelt på att prästerna trots allt var privilegierade i fråga om talerätt och att alltså kritiska röster från det hållet kunde göra sig hörda.

Beträffande de diktaturer som i katolicismen sett ett centralt moment i ideologin är naturligtvis kyrkans positiva inställning än klarare. Dollfuss' och Schuschnigggs Österrike, Pétains Frankrike, Salazars Portugal, Francos Spanien, Perón's Argentina — alla dessa frihetsfientliga regimer, i regel komna till makten genom våld och upprätthållna genom våld, har haft påvens och kyrkans välsignelse. Inte ens de mest fruktansvärda utslag av terror har framkallat protester, och prästerskapet har varit regimernas mest aktiva propagandister.

Dessa enkla fakta bör ihågkommas inför den efter kriget igångsatta propagandan för kyrkan såsom ett värn för friheten. Är de protestantiska kyrkorna — vilkas talesmän berömt den här refererade boken — mera trogna mot frihet och folkstyrelse? Man kan tveka inför svaret: de "tyska kristna" var enrollerade i Hitlers tjänst; Ku Klux Klan har vädjat just till protestantismen; en svensk biskop skyndade sig år 1940 i ett beryktat herdabrev att framhäva sin beredvillighet att tjäna diktaturer likaväl som demokratier; att en pingströrelse i maktställning inte skulle vara tryckfriheten lär stå klart för alla. I stor utsträckning torde likväl de protestantiska riktningarna kunna betraktas som stödjare av demokratin. De har uppstått i högnet av debatt och individuell prövning, de har i flera länder hört till den politiska frihetens förkämpar under genombrottstiden, de har i Amerika och en rad västeuropeiska länder kunnat växa sig in i det fria och folkstyrda samhället. Och de är, vilket inte är det minst viktiga, genom sin splittring och sin brist på enhetlig och auktoritativ ledning ur stånd att föra det politiska spel som kännetecknar katolicismen.

Tunnelsträckningar

Ytterdelarna av Stockholms tunnelbana, den västra och den södra, håller på att ta form i beräknad takt. Ju närmare sin fullbordan de kommer, desto mer angeläget blir det att sammanbindningen från Konserthuset till Slussen blir fastlagd och påbörjad byggnad. När det gäller sträckan Tegelbacken—Slussen väntas arbetena snart komma i gång. Det har visserligen rests opposition mot sträckningen närmast Slussen, men det förefaller otroligt att stadsfullmäktige skulle reflektera på de stora merkostnader och allvarliga tidsförluster som en annan lösning här skulle dra med sig. Däremot finns det skäl till verklig tveksamhet om sträckningen inom Normalm.

Enligt ett principbeslut av 1946 skall banan från Konserthuset följa den förlängda Sveavägen till en station under Sveaplatsen, sedan vika in på en vidgad Klarabergsgata och från denna komma ut på Vasagatan i en båge under hotell Continental, som staden därför köpt in. En tunnelmanestation vid Vasagatan får då direkt kontakt med SJ:s Centralstation. Mot denna lösning har Spårvägsbolaget i flera framställningar och senast häromdagen anfört att kurvorna blir alltför trånga och att de två Citystationerna kommer för nära varann. Man borde i stället välja en kortare, mer östlig sträckning, som svänger under Klara kyrkogård och när Tegelbacken utan att ha berört Vasagatan — en tunnelstation bör i så fall dras in och den återstående förbindas med Centralen genom en 100 meter lång gångtunnel. Driftkostnaderna för denna linje beräknas bli en hel miljon mindre per år än för den i princip antagna.

En sådan besparing kan te sig som ett avgörande argument. Emellertid är den inte så säker som den ser ut på papperet. En tunnelstation mindre belyder sannolikt minskade driftsinkomster; närheten till Centralen och Norra Bantorget är alltså viktig och kan bli ännu viktigare om SJ:s planer på uppdelning av lokal- och fjärrtrafik realiseras. Därtill kommer att själva tunnelbygget i den långa sträckningen kan befaras skada maskinella anläggningar som är så dyrbara att skadeståndets skulle sluka stora delar av det kalkylerade driftsöverskottet.

Men Vasagatasträckningen har också sina betänkliga sidor. Det blir mycket svårt att klara den nödvändiga yttrafiken här medan man gräver en grav som skall rymma fyra spår i bredd, och nere i jorden finns huvudledningar som kanske kräver kostsamma omläggningar. Hur det förhåller sig med dessa tekniska ting har hittills icke undersökts i detalj.

Denna undersökning måste göras snart. Det kan inte gärna kräva nämnvärd extratid eller nämnvärda extrakostnader att samtidigt göra motsvarande undersökningar för det andra alternativet. Det förefaller rimligast att stadskollegiet, som nu har ärendet i sin hand, anbefaller en sådan jämförande undersökning av de tekniska förutsättningarna och deras betydelse mätt i tid och pengar. Först därefter kan en säker avvägning företas mellan de många motiv av skilda slag som åberopas för och emot vardera sträckningen.

PRESSGRANNAR

Några affärsskandaler har riktat uppmärksamheten på uppenbara missförhållanden i Finlands politiska liv. Icriga krafter har sökt tysta ned det hela, men Nya Argus vill inte ge sig till freds. Osunda affärsmanipulationer skall följas och avslöjas ända in i riksdagshuset och departementen, om nödvändigt även dit.

Just nu florerar rykten i vårt land, närda av den egendomliga förtegenhet med vilken våra myndigheter omger de a. k. Gindinaffärerna, glädjeflickorna, pistoleffektfilmen, välgörenhetsaffärerna, lokomotivaffären etc. Vi lämna ett under krigstiden att ingenting dämpar rykten så effektivt som klart besked. Och vad gör det om någon mycket hög herre skulle råka falla på kuppen? Det finns god återvakt av högre herrar i vårt land. Och så behöver ju inte frånvaron från den politiska arenan bli så förfärligt långvarig. Fallet Aikkanen visar att vi icke är långsinta.

Vad skall man tro då riksdagsman Ralf Törngren i går på sin ansvariga post öppet påstår (enligt referat i Hufvudstadsbladet 18.12.): "Det bör rättas att då denna affär (den s. k. plåtaffären) behandlades i Soteva, ingendera av ministrarna hade ringt till en tjänsteman i chefställning i fallet och uppmanat honom att godkänna Contractors (= kommerserådet J. Gindins firma i Stockholm) anbud, fastän det var högre än konkurrenternas. Om något liknande skulle hända i något annat land skulle det för vederbörande minister ha blivit mycket bekymmersamt för."

En ansedd rikssvensk tidning har skrivit att de schweiziska ur som en hr. I. Feldstein den 12 december senaste år försökte inarrugera till Finland "var avsedda som gåvor till kända finnar, vars namn den finska pressen till en del känner till men för att undvika skandal icke anser sig kunna publicera".

Här har vi framför oss två för vårt land ärevunna påståenden; dels att kända medborgare voro inblandade i en smutsaffär, vars mening var att "lacka" för en lyckad visaffär, dels att vår press skulle känna till namnen på dessa herrar, men icke vill publicera dem — för skandalens skull. Man tycker att dessa påståenden, om de vore osanna, genast både demanterade. Någon dementi har icke avhörts. Är det ett förbrytande drag regeringens sida? Är det diskretion då man underlåter att publicera namnen på dessa som skulle få klockorna eller åt det spansamhet med utsymmet i spalterna? Men vi har icke råd med diskretion när landets heder står på spel.

Också kända medborgare behöver julklappar. Men vad har egentligen en herr Feldstein för anledning att ge bemärkta och högt ställda medborgare julklappar? Nu får man det intrycket att klockorna representerade något slags tack för tjänster som de blivande mottagarna hade givit herr Feldstein och hans uppdragsgivare. I så fall, vilka tjänster?

Se hur Sverige, England och nu senast Belgien behandlat värre situationer, tillfogar den citerade ledarskribenten. Öppet och, offentligt och utan att skona högt uppsatta personer. Det vore rent politiskt sett väl om alla dessa dunkla manipulationer skulle klarläggas så snabbt som möjligt. Det skulle rensa luften. Det är väl en minimiförutsättning för att det som återstår att licensbandlingarna blir offentliga. Riksdagsman Meinander motionerade om detta redan 1946 utan synligt resultat.

Det har sagts att näringslivet skulle lida brist på ung arbetskraft genom skolidrets förlängning. Ungertgilands Folkblad (s) anser i likhet med ecklesiastikministern att dessa farhågor är överdrivna — i varje fall konsekvenserna förlusten genom yrkesutbildningen det nionde skoåret, varigenom en kvalitativt bättre skolad arbetskraft tillföres näringslivet.

Skolöverstyrelsen konstaterar ämbetsmannamässigt, men efterfrycker likt att det är både föräldrarnas och näringslivets intresse att se till att de unga arbetarkraften utbildas i stället för att enbart utnyttjas.

Den numerande brister på klara och skollokaler gör att en generell förvrängning till den nioåriga skolan inte kan inledas förrän mot slutet av detta årtionde, då barnantalet i skolorna på nytt börjar stanka. Den nya skolan övertar då de överflödiga skollokalerna och lärarna. Merkostnaden för skolidens förlängning kan på så vis hållas inom rimliga gränser. Det vore i hög grad önskvärt om en allmän samling kunde åstadkommas i skolfrågan och det särskilda riksdagsutskottet för denna fråga kommer helt visst att söka nå en dylik lösning.

Eskilstuna-Kuriren (fp) karaktiserar läget så att hela den del av vårt skolväsen som gäller den grundläggande undervisningen gör in i första förberedelse. Först om tio år beräknas reformen kunna börja genomföras i större omfattning:

Att denna prövotid icke är för riktigt tillagen kan man tryggt utgå ifrån. Det skulle, särskilt med hänsyn till det pressande läge, vari vårt skolväsende för närvarande befinner sig, och på vilket man samstämmigt inte ser något hastigt slut, snarare överraska om den icke kommer att visa sig bli alldeles för kort. Ifr Weijne säger själv, att det inte kan råda någon tvekan om att stora ansträngningar måste göras för att under de närmaste tio åren "bredda de stora årskullar från 1940-talets början böljar igenom skoldistrikten", nåjuktigt också för de uppväxande behov. Men, måste man fråga sig, kunna vi under sådana förhållanden samtidigt hinna med att praktiskt pröva och bedöma hållbarheten i de genomgripande reformer, som nu föreslås?

Befinner sig inte ecklesiastikministern på denna punkt i optimistisk motsättning till sitt eget starka understrykande av vikten att inte förhasta sig?

Men kanske inträder i mitten av 70-talet en så pass stor lättnad, att

Riksdagssammanträden

Fredagen den 17 februari 1950.
Statsutsk. in pleno kl. 11 f. m.
Statsutsk. 1:a, 2:a, 3:e o. 5:e avd. samt **Bevillningsutsk.** — Också checkräkningsservice i affärsbankerna.

"Före textannonser" forts. från föreg. sida

Kan Ni åtaga Er lönsömnad av kappor?

En av våra klienter — damkappfabrik med högklassig tillverkning — söker kontakt med tillverkare som kan åtaga sig lönsömnad. Erforderlig tillverkningskapacitet 100 kappor per vecka. Svar torde ställas till signaturen "888".

Reklamtekniska Byrån
Drottninggatan 49, Stockholm C.

Överingenjör

till sulfatfabrik och pappersbruk

Till chef för vår sulfatfabrik i Väja med pappersbruk och säcktillverkning söka vi kunnig ingenjör. Lång och meriterande erfarenhet från pappersstillverkning ger företräde. Ansökningar med angivande av tidigare verksamhet, löneanspråk, tillträdesdag, ålder och referenser sändas till

VERKSTÄLLANDE DIREKTÖREN
DYNÄS AKTIEBOLAG, Väja.

FÖRETAGET (SPP) ANSLUTET

KEMIST

Yngre akademiker eller civilingenjör, med goda teoretiska kunskaper, intresserad av livsmedelskemi, anställes. Arbetsuppgifterna komma att omfatta företrädesvis bageritekniska problem, och sökanden bör vara kompetent att självständigt kunna förelagda uppgifter. Kunskaper i cereal- och biokemi ger företräde. Svar med meritförteckning samt uppgifter om löneanspråk och tillträdesdag märkt "Kemist" ställes till

MARGARINBOLAGET
Box 271, Stockholm 1.

FÖRETAGET (SPP) ANSLUTET

INGENIÖR

skicklig tekniker, kunnig och uppslagsrik konstruktör, sökes som chef för vår riktkontorsavdelning för i huvudsak allmänna maskinkonstruktioner.

Sökande skall vara representativ och helst behärska engelska och tyska tal. Lämplig ålder 35—40 år.

Anställes som behandlas konfidentiellt, jämte handlingar vilka sökanden önskar återbörja som stöd för sin lämplighet ställes till

Direktionen
AB ÅBJÖRN ANDERSON, SVEDALA.

FÖRETAGET (SPP) ANSLUTET

RÄDDNINGS-KÅREN

anställer vederhäftiga

FÖRSÄLJARE

Räddningskåren kommer nu efter flera års grundliga förberedelser att utöka sin samhällsgagnande verksamhet, som bl. a. omfattar sjuk-, konvalescent- och BB-transporter (med landets bekvämaste och modernaste ambulanser, vid vissa tillfällen med flyg eller snabbgående motorbåtar), alla slag av bilbärgning (med landets i särklasse mest ändamålsenliga och tekniskt bäst utrustade bärgningsvagnar) — lämpningning vid övervåningar i villor och fastigheter — transporter av sjuka hundar — inventarieskydd vid eldsvådor . . .

I samband med vår utvidgning ämnar vi erbjuda allmänhet och företag att teckna abonnemang, som för en synnerligen rimlig årskostnad innefattar vissa eller samtliga av Räddningskårens tjänster.

För heltidsanställning söker vi nu ett antal vederhäftiga, representativa, rutinerade och skickliga försäljare (gärna med erfarenhet från försäkringsbranschen eller liknande). Försäljningen avser till att börja med Stor-Stockholm och kommer att underlättas av planmässig och effektiv reklam i olika former. Synnerligen förmånliga provisionsvillkor och stora förtjänstmöjligheter kan beräknas. Skriftliga svar märkta "Abonnemangsförsäljare" till

RÄDDNINGSKÅRENS SEKRETARIAT
Centralgaraget
VANADISVÄGEN 2—4, STOCKHOLM.

FÖRETAGET (SPP) ANSLUTET

AB NORDISKA MARGARINFABRIKEN
söker

SKICKLIG FÖRSÄLJNINGSMAN

på vår försäljningsavdelning för kända hageri- och livsmedelsprodukter — en man med klart omdöme och frisk initiativ i försäljningsfrågor, representativ och med gott anseende. Förhandlingsvana och intresse för inköp är också att stort plus till övriga meriter. Uppgiften ger goda framtidsmöjligheter. Svara med Edra personliga data, referenser och lönekrav till "Kraft att räkna med",

AB NORDISKA MARGARINFABRIKEN
STOCKHOLM 4

SERVERINGSKURS FÖR DAMER OCH HERRAR

Bristen på servitriser och servitörer var förra sommaren mycket ster. Lär Eder att servera! Nyhörjarkurs i servering anordnas med början fredagen den 17 febr. 1950. Allt får läras. Specialitet: Sprit och vin. Modern servering. Betyg efter kursens slut. Ring 20 08 80 kl. 10—15.00, 14.30—18.30, så erhålles alla upplysningar. Hovmästare Persson efterfrågas. För elever boende utanför Stockholm ordnas mat och rum. Insänd namn och adress jämte svarsporto till Göteborgs Restaurantskola, Göteborg, så erhålles skolans prospekt.

REKLAM – EMBALLAGE

Storindustri i Stockholm söker reklamman, väl insatt i emballagefrågor. Sökanden behöver inte vara expert, vad det gäller det rent tekniska, men bör ha blicken öppen för såväl den reklammässiga utsmyckningen av förpackningar som för mer praktiska detaljer i konstruktionen etc. Ikan bör alltså i detta hänseende ha intresse av att samarbeta med fackmän på området. Skriftlig ansökan med uppgifter om utbildning, tidigare anställning etc. sändes under signatur "Förpackningsman, 15250", Dagens Nyheters H.-k. f. v. h.

Energisk annonsackvisitör

söres av månatlig sport- och friluftstidning, som utkommer i Stockholm.

Svar med uppgift om referenser till "Ökad omsättning 1950", Dagens Nyheters Huvudkontor.

Försäljare

För Stockholmsdistriktet söker inarbetat företag med stort good will en energisk och representativ försäljare mot fast lön och provision.

Då vår kundkrets innesluter såväl de största industrier som även mindre förbrukare, bör vederbörande ha förmåga att även handla med olika kundkategorier. Stort avseende fästes vid ordnad ekonomi och goda karaktärsegenskaper.

Svar till "S. — Fabrik — Grossist", Dagens Nyheters Huvudk.

Armaturförsäljare

Välkänt företag söker representant för kristall- och armkroner å Stockholmsdistrikt. Vi reflektera endast på person med ingående kännedom om armatur och helst inarbetad på Stockholm. Vi erbjuda en förstklassig kollektion, och permanent utställning underlättar försäljningen. Energisk och duglig representant, som tror sig fylla våra anspråk, torde beviset svara till signaturen "S. — Branschkännedom — Resultat 1950", Dagens Nyheters Huvudkontor.

Endast för den som

KAN och VILL

Vi söker en kvinnlig kontorist, eller kalla det sekreterare om Ni vill, av mycket hög klass.

Vederbörande skall kunna hjälpa sin chef, men också arbeta självständigt med initiativ och energi.

Ju bättre skolunderbyggnad och meriter Ni har desto bättre, men vi fäster största vikt vid personlighetens, varför chansen är lika stor antingen Ni är 27 eller 42 år.

Ni måste vara perfekt svensk korrespondent samt ha gott stilsinne för att kunna behärska förfrågs- och statistikfrågor.

Allså: Är Ni businessminded så skriv till oss, och vi har åt rätt medarbetare en verkligt intressant framtidsplats med goda arbetsförhållanden.

Gunnar Fredriksson AB,
Lästmakargatan 5, Stockholm.

FOLKHUSHÅLLNINGEN

Dagens riktpriser på fisk

i detaljhandeln i Gävleborgs län, Svealand, Östergötland och Småland:

Färsk sill	1:—
Viding storlek 1	1:30
Torskfilé	2:50

Entreprenad

ANBUD Å SCHAKTNINGSARBETEN infordras härmed för industribyggnad i Bollsten. Arbetet omfattar schaktning för vägar och planer samt för byggnadsgropar till berg och omfattar cirka 65.000 m³. Arbetet skall igångsättas omedelbart sedan entreprenör antagits.

Anbud skall vara Bolidens Gruvaktiebolag, Gruvförvaltningen, Byggnadsnämnden, Bollsten, tillhanda senast den 6/3 1950.

Anbudshandlingar erhållas från ovanstående kontor fr. o. m. den 20/2 1950 mot deposition av 50:— kronor, som återbetalas vid handlingarnas återställande. Fri provningsrätt förbehålles.

Bollsten den 17 februari 1950.

BOLIDENS GRUVAKTIEBOLAG
Gruvförvaltningen
BOLIDEN

BLOCKLICENSER

Västtyskland, Textilvaror, önskas köpa. Även små belopp intresserar. Svar till "Exaktning enl. överenskommelse", Dag. Nyh. Huvudk.

HJORTRONSYLT

Ett parti hjortronsylt ren naturprodukt av 1949 års skörd och sötad med primsocker i kaggar om 18 kg. n. förnällen i större eller mindre partier till 5:50 kr. pr. kg. n. Återförsäljare erh. rabatt. Svar till "S - Ren naturprodukt - K 172", DN, Hk. fvb.

Bil- o. motorcykelagentur

önskas för Västmanlands län. Svar till "Provision", Fack 8, HALLSTAHAMMAR.

NAMNRANOP

som övergått till gruppnummer den 30 januari 1950

Tidigare namnonrop:

Sjukhusdirektionen	22 66 60
Sociala nämnderna	22 25 05
Stadshuset	24 05 00
Vattenledningsverket	24 03 60

resestipendier.

Hugnde sökande till erhållande av några av Kungl. Tekniska Högskolans resestipendier äga att senast onsdagen den 15 mars 1950 på högskolans kansli ingiva sina till överstyrelsen ställda av åldersbetyg samt övriga betyg och intyg i vidimerade avskrifter åtföljda ansökningar med angivande av ändamålet med den tillämnta studieresan och tiden för vistelsen utomlands.

Närmare upplysningar rörande villkoren för de olika stipendierna lämnande m. m. meddelas mündigt och torsdagar kl. 13—15 på Tekniska Högskolans kansli, Valhallavägen.

Stockholm i februari 1950.
REKTOR

Större butikslokal

önskas hyra. Event. övertages i gång vcrande förelse. Svar till "I centrum", Gumeliius Annonsbyrå, Stihlm

Grävmaskin,

Akerman 300 i gott skick sålj. mot kont. likvid, ev. kan aktieteckn. i bolag ingå. Sv. t. "S - Omg. lev. 40", Dag. Nyh., H.-k.

Kombinerad affärs- och turistresa

i stor, bekväm bil från Stlhlm genom 6 länder billigt. Språkkunnig förare. Tel. 65 33 29.

Svenska Tandläkare-Sällskapet

fredagen den 17 februari 1950 2. GRETA GRAPE - Glidningar och periodontal benresorption.

LÄKARE

Docent Erik Block.

Kvinnosjukd. & förlossningar.
Karlavägen 49. Tidsbeställning. Tel. 33 58 85. kl. 8.30—9.30.
Medlem av Stockholms Läkareförening

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.